

Full diocesà

18 d'octubre del 2015

p4 – Informació sobre les desgravacions fiscals

p6 – Avui, celebració de la Jornada Mundial de les Missions

Un viatge per a la història

La visita del sant pare Francesc a Cuba i als Estats Units deixa moltes imatges, però, sobretot, moltes paraules per al record. La visita a Cuba queda marcada pel desglaç diplomàtic després de més de mig segle de relacions trencades entre els EUA i Cuba, una novetat en què la diplomàcia vaticana i la figura del Papa han tingut un paper determinant. Amb el record de les visites de Joan Pau II i Benet XVI, Francesc va demanar més valentia –«El món necessita reconciliació»–, va celebrar una eucaristia a la plaça de la Revolució, es va reunir amb Fidel Castro, va tenir una trobada amb els religiosos de l'illa i, a Santiago, davant la Verge del Cobre, va demanar que «Cuba sigui una llar de germans». El papa Francesc es va acomiadar dels cubans beneint les

dones embarassades, un viatge d'esperança després dels notables avenços diplomàtics.

A la Casa Blanca, el Papa va centrar el seu discurs en l'ecologia, la llibertat religiosa i l'atenció als pobres. Va canonitzar el franciscà mallorquí fra Juníper Serra (1713-1784), evangelitzador d'Amèrica del Nord. També va afrontar el drama dels «sense sostre» i de les víctimes d'abusos sexuals comesos per sacerdots. En el discurs al Congrés dels EUA va reclamar la derogació de la pena de mort i a les Nacions Unides va demanar que sigui de veritat eficaç el programa de desenvolupament sostenible. La visita del pontífex als Estats Units va acabar amb la Trobada Mundial de les Famílies a Filadèlfia.

«Qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor»

Diumenge XXIX durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disegni del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

(53,10-11)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.

(Salm 32)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

(4,14-16)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, [Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.» Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan.

Jesús els cridà i els digué:] (Jesús cridà els seus deixebles i els digué:) «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.» (10,35-45)

«Germans,
mantinguem ferma
la fe que professem,
ja que en Jesús, el
Fill de Déu, tenim el
gran sacerdot, que
travessant els cels,
ha entrat davant
Déu»

No dominar sinó servir

Joan Mir i Tubau, prev.

Jesús continua el seu camí cap a Jerusalem, pren a part els Dotze i els anuncia per tercera vegada la seva mort i resurrecció. Però vet aquí que Jaume i Joan, i amb això comença l'evangeli d'avui, surten amb un ciri trencat: demanen d'ocupar un lloc d'honor en el Regne, que ells imaginem com si fos un regne de la terra. Els dos apòstols no han entès encara l'evangeli de Jesús. Amb dues imatges bíbliques —«beure el calze» i «ser batejats»— Jesús els indica el camí que condueix a la glòria del cel: participar en la seva passió i mort, compartir la seva creu. Pel que fa a seure al costat de Jesús en la glòria, és una gràcia que només Déu pot concedir.

La petició dels dos germans indigna els altres apòstols, potser perquè ells també pretenien el mateix. En contrast amb la conducta dels governants que abusen de llur autoritat, Jesús explica què ha de fer un seu deixeble: «qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor». I perquè quedi ben clar exhorta a fer com ell: «que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la vida com a preu de rescat per tots els homes». El deixeble és un servidor, no un dominador. Jaume i Joan, més tard, aprendran la lliçó: es lliuraran al servei de l'evangeli fins al martiri.

En la lectura primera se'ns parla del Servent de Déu, una referència a la redempció obrada per Crist, expressió màxima del servei. En la lectura segona, Jesús, Fill de Déu, és el gran sacerdot que des de la glòria del cel continua servint la humanitat: es compadeix de nosaltres i és l'auxili que necessitem.

La imatge

Jesús i el deixeble estimat (s. XIV). Bayerisches National Museum de Munic

Jesús adverteix com ha de ser l'exercici de l'autoritat: «Els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos. Entre vosltres no ha de ser pas així. Qui vulgui ser important ha de ser el vostre servidor.» Ell mateix va servir els altres donant la vida per tots. En l'exercici dels deures cívics fem el que puguem per a tots, especialment els més necessitats.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

—Sant Pau de la Creu, prevere (1694-1775)
—Sant Pere d'Alcàntara, prevere franciscà (1499-1562)
Romans 4,20-25 / Lluc 1,69-75 / Lluc 12,13-21

20 dimarts

—Santa Irene, màrtir (s.VI)
—Santa Adelina, verge (†1125)
Romans 5,12.15b.17-19.20b-21 / Salm 39 / Lluc 12,35-38

21 dimecres

—Santa Úrsula, màrtir (s.X)
—Santa Griselda, verge
Romans 6,12-18 / Salm 123 / Lluc 12,39-48

22 dijous

—Santa Salomé
—Santa Càndida, màrtir
Romans 6,19-23 / Salm 1 / Lluc 12,49-53

23 divendres

—St. Joan de Capestrano, (1385-1456)
Romans 7,18-25a / Salm 118 / Lluc 12,54-59

24 dissabte

—Sant Antoni M. Claret, bisbe (1807-1870)
Romans 8,1-11 / Salm 23 / Lluc 13,1-9

25 diumenge XXX de durant l'any / Cicle B

—Sant Bernat Calbó, bisbe (1180-1243)
Jeremies 31,7-9 / Salm 125 / Hebreus 5,1-6 / Marc 10,46-52

Informació sobre la Nova Reforma Fiscal i les desgravacions

Redacció

Recentment es va aprovar la Modificació de la Llei 27/2014 de l'Impost de Societats, que introdueix algunes modificacions a la Llei 49/2002 de Règim Fiscal de les Entitats sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge.

Aquesta reforma fiscal estableix les noves deduccions que es deriven dels donatius realitzats i que es tradueix en un increment del percentatge que es podrà desgravar en la declaració de la renda.

Fins ara, els donatius fets abans de l'1 de gener del 2015 tenien una desgravació del 25%. A partir d'ara, les desgravacions segueixen els percentatges que hi ha a la taula següent (que s'adjunta sota el text).

Gràcies a tots els fidels que ja feu els vostres donatius. Confiam poder continuar comptant amb el vostre suport i compromís i agraiem la vostra corresponsabilitat amb l'Església.

PERSONES FÍSiques (particulars i autònoms)

DONATIUS	EXERCICI 2015 (renda 2016)	A partir de l'EXERCICI 2016 (renda 2017 i següents)
Fins a 150€	50%	75%
+ de 150€	50% dels primers 150€ + 27,5% de la quantitat restant	75% dels primers 150€ + 30% de la quantitat restant
Import igual o superior a 150€ durant 3 o més anys seguits a la mateixa entitat	50% dels primers 150€ + 32,5% de la quantitat restant	75% dels primers 150€ + 35% de la quantitat restant

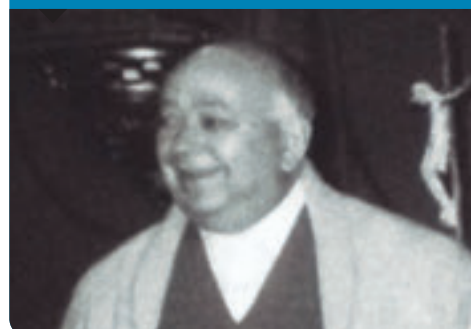
Deducció limitada al 10% de la base liquidable

Exemple aplicació reforma fiscal	Exercici 2014	Exercici 2015	Exercici 2016 i següents
Si faig un donatiu de...	100 €	150 €	205 €
El retorn a la renda serà de...	25 €	75 €	139 €
I per tant, l'esforç econòmic serà de...	75 €	75 €	76 €

Necrològica

Mn. Jaume Tuneu

Mn. Jaume Tuneu i Blancafort va néixer a Balenyà el dia 26 de novembre de 1926 i va rebre l'orde del presbiterat el dia 31 de maig de 1952. Exercí el seu ministeri de prevere com a vicari mestre de Sant Vicenç de Castellet (1952), vicari de Manlleu (1953) i de Ripoll (1954) i com a ecònom de Susqueda i el Coll (1955). Entre 1956 i 1958 va ser missioner a l'Havana (Cuba). En 1958 fou nomenat ecònom de Sant Salvador de Guardiola, on desenvolupà la major part de la seva vida ministerial, gairebé quaranta anys. A la seva jubiliació, fou adscrit a la parròquia de Santa Coloma de Centelles (1997). Fou capellà de les Religioses de la Sagrada Família de Natzaret d'Aiguafreda (1998). Morí a Centelles el dia 4 d'agost, a l'edat de vuitanta-cinc anys, coincidint amb la Festa Major de Sant Salvador de Guardiola.

Visita espais excepcionals de la nostra història — Les petjades del bisbe il·lustrat Veyan (1784-1815)

Anna Guixà – Coordinadora d'Episcopus

Després de l'èxit de participació en la jornada diocesana del passat mes de setembre, en què vam explicar la globalitat del projecte Episcopus que es desenvoluparà durant els pròxims quatre anys, des del bisbat de Vic engegarem una nova proposta per tal de posar en valor el llegat que va deixar-nos el bisbe Francesc de Veyan i alhora posar a l'abast espais que habitualment no són visitables per al públic en general. Veyan va ser un home il·lustrat i preocupat per la formació de la població, que va dur a terme la construcció de l'actual catedral i la va dedicar, després de refer els claustres i el palau episcopal, i de qui aquest 2015 celebrem els 200 anys de la mort.

Així, doncs, una vegada al mes, des del novembre del 2015 fins al febrer del 2016, s'ofereix la possibilitat d'una visita guiada gratuïta a la catedral i al palau episcopal per tal d'endinsar-nos en la figura de Veyan.

Visitarem, amb guies especialitzats i que han realitzat un acurat estudi de la biografia i obra d'aquest prelat, alguns dels quatre escenaris que més el caracteritzen, com són la catedral de Sant Pere de Vic, l'Arxiu i Biblioteca Episcopal, la Sala Sínodes i Càritas de Vic; tots ells, escenaris vertebradors de la trajectòria d'aquest prelat.

Aquells que estiguen interessats a participar en aquesta visita podeu inscriure-us a les sessions a través del portal web www.episcopus.info o a través del telèfon 93 883 26 55.

Veyan, visites guiades
un dissabte de cada mes de novembre 2015 a febrer 2016

Apunta't a www.episcopus.info

Celebrada la Jornada d'Espiritualitat

El diumenge 4 d'octubre es va celebrar a la Santa Cova de Manresa la XXI Jornada d'Espiritualitat Adoradora, organitzada pel consell diocesà de l'Adoració Nocturna. Els actes van comptar amb la participació d'un centenar de persones. La jornada va començar amb una meditació profunda a càrrec del Dr. Joan Antoni Mateo García. La missa va ser presidida pel bisbe de Vic a l'església de la Cova, i en les seves paraules va fer una vinculació entre el sagrament del matrimoni i el de l'Eucaristia, convidant les famílies a participar en els grups d'adoració. Després es va tenir el dinar de germanor i la sobretaula, on es féu un reconeixement i homenatge a Ramon Noguera, de Prats de Lluçanès (cofundador de la secció), Jesús Benito, president de la secció de Vic, i Ignasi Pich, de Manresa. Unes paraules de José Luis González, vice-president nacional l'Adoració Nocturna, de Xavier Riera, president del consell diocesà, i de Mn. Xavier Bisbal, que representava el senyor bisbe, van cloure la jornada.

Avui Domund 2015: missioners de la misericòrdia

Delegats de Missions a Catalunya

El Papa ha convocat, de manera oficial, el Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, que començarà el 8 de desembre d'enguany. Per aquest motiu, en el dia del Domund ja se'ns demana que siguem «missioners de la misericòrdia». Jesús ens diu: «Sigueu misericordiosos, com ho és Déu, el nostre Pare» (Lc 6,36). Hem d'esforçar-nos per entrar en el cor de Déu i captar el misteri del seu amor, ple de misericòrdia. Compadir-se de l'altre ens ha de portar, a continuació, a obrar envers el germà amb misericòrdia, que vol dir: donar perdó, abraçada d'estimació, ajuda desinteressada, desig de guarir les ferides i retornar-li la joia i la pau perdudes. Tot això és el que Déu fa, amb escreix, envers cada un de nosaltres.

A nosaltres se'ns demana que fem això amb els altres, els propers i els més llunyans. El dia del Domund ens presenta una oportunitat especial per a exercir la misericòrdia. Hem de revisar el nostre tracte amb els més propers, a casa i amb la família, amb l'entorn, especialment amb els més necessitats, i eixamplar la mirada terres enllà, als països on els missioners s'esforcen per donar dignitat a les persones més abandonades i fer-los saber que Déu és el Pare misericordiós que vetlla per ells i els estima. Responguem amb generositat amb la nostra pregària i almoïna al gran desig de misericòrdia de Déu per a tothom. Especialment els consagrats al servei diví. «En l'Església tots són cridats a anunciar l'Evangelí a través del testimoni de vida; i de manera especial es demana als consagrats que escoltin la veu

de l'Esperit, que els crida a anar a les grans perifèries de la missió, entre les persones a les quals encara no ha arribat l'Evangelí» (del missatge del papa Francesc per al Domund 2015). Que no resti la tasca sense fer perquè nosaltres quedem indiferents a la seva crida: «Sigueu misericordiosos.»

Què és el Domund?

El Diumenge Mundial de les Missions és el dia en què tota l'Església resa i col·labora econòmicament en favor de l'activitat evangelitzadora dels missioners i missioneres. Fa una crida a la col·laboració econòmica dels fidels. Amb els donatius es construeixen temples, es compren vehicles, es formen catequistes, s'atenen projectes socials, sanitaris i educatius.

Qui són els missioners?

Sacerdots, religiosos i religioses, i laics que han estat enviats, per un període llarg de temps o per tota la vida, a països on encara no es coneix l'Evangelí. Anuncien l'Evangelí als qui encara no coneixen Jesús. Alhora, assumeixen la responsabilitat en projectes educatius, sanitaris i de promoció social de les persones i pobles que atenen.

Com col·laborar?

Resant pels missioners i col·laborant econòmicament amb les Obres Missionals Pontifícies, institució que depèn de la Santa Seu, perquè el Papa pugui distribuir, de manera equitativa entre tots els missioners del món, els donatius.

L'article

Dels valors a les virtuts

Ester Busquets i Alibés

Nelson Mandela, un dels líders emblemàtics de la lluita contra el sistema polític de l'*apartheid*, empresonat durant vint-i-set anys per la seva lluita a favor de la igualtat entre blancs i negres, i que va ser elegit president de Sud-àfrica, per sufragi universal, amb un discurs polític basat en la reconciliació, sostenia que «l'educació és l'arma més potent per a canviar el món». I és així: l'educació té un alt poder de transformació de

la societat; per això el debat sobre l'educació acostuma a aixecar passions.

Dels diferents vessants que té l'educació, en els últims anys hi ha hagut una forta tendència a promoure «l'educació en valors», ja sigui a l'escola, a casa, a la universitat, a l'empresa, als barris... Tanmateix, ens hem de preguntar si aquesta línia educativa, que posa l'accent només en els valors, és la que cal seguir. Abans que nasqués el cristianisme, Aristòtil (segle IV aC), un dels filòsofs grecs que més han influït en la cultura occidental, considerava que l'autèntica educació consisteix en l'adquisició de virtuts, i no el simple coneixement dels valors. Més tard, el cristianisme aprofitarà la saviesa d'Aristòtil i de sant Tomàs en la seva reflexió sobre les virtuts.

Recentment, el filòsof José Antonio Marina, en un article breu i brillant, ens ha fet adonar que l'educació en valors —que s'ha posat tant de moda— és una educació teòrica sobre el bé; en canvi, l'educació en virtuts —que ens mirem amb tant recel— consisteix en l'adquisició d'hàbits bons. Aristòtil ja assenyalava amb encert la direcció de l'autèntica educació moral: «l'important no és saber què és el bé, sinó obrar bé», i és veritablement així, perquè un gran coneixedor dels valors pot ser un veritable malvat i, al contrari, algú sense cap coneixement dels valors pot ser una excel·lent persona.

En aquest sentit, Marina escriu: «Com és possible que la meua generació i moltes d'altres no fóssim educats en valors, essent tan necessaris? [...] El nucli de l'educació antiga no eren els valors, sinó les virtuts. I aquesta és la formació que vam rebre [...]. Crec que ha arribat el moment de reivindicar la virtut en el nostre país, perquè ens permet unir la pràctica amb la teoria.» Així, doncs, l'educació que canvia el món (Mandela) és aquella que uneix el coneixement del bé (valors) amb la pràctica del bé (virtuts).

El llibre

Dios o nada

Llibre entrevista a Robert Sarah

Editorial Palabra, 19,50 euros.

En aquesta entrevista àmplia, variada (autobiogràfica i doctrinal; experiencial i conceptual; africana, romana, universal...), sincera, valenta i en tants moments captivadora, el cardenal Sarah, preguntat per Nicolas Diat, aborda amb altura i franquesa els grans temes eclesials de l'actualitat: des de la missió de l'Església, l'evangelització, la litúrgia o l'oració, al celibat sacerdotal, les vocacions, la lluita contra la pobresa o les més candents qüestions entorn de la família i el matrimoni.

«Hi ha un "moment d'Àfrica" que s'està desenvolupant en el catolicisme, i el cardenal Robert Sarah és una de les seves veus més importants. Si hom vol entendre les forces que configuren el futur de l'Església, aquest llibre és del tot recomanable» (John Allen).

El cardenal Sarah mostra un profund amor per l'Evangeli, el cor d'un pastor per als pobres i una visió clara dels desafiaments postmoderns a l'Església.

Missioners de la misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els missioners i el nostre suport a ells i a la seva obra prenen relleu especial en aquest tercer diumenge d'octubre. Els missioners, germans nostres, sorgits de les nostres comunitats i parròquies, són els qui fan realitat aquell aspecte que el sant pare Francesc ens diu tantes vegades: una Església en sortida missionera. Ells han deixat la seva terra, la seva gent, per lliurar la seva vida al Senyor, servint els homes i anunciant-los l'evangeli de la misericòrdia: Déu estima tots els homes, i a tots ens ofereix el seu amor misericordiós que perdona el pecat i ens obre a l'esperança de la vida plena i eterna.

El missatge de la misericòrdia, cor de l'evangeli, no pot arribar a les persones si una altra persona no els el fa present, amb la paraula i amb les accions que manifesten que aquesta misericòrdia no és una ideologia més, sinó que és una persona amb la qual la misericòrdia de Déu ens arriba a mans plenes: Jesucrist. Els missioners de l'Església estesos per tot el món són els enviats, els heralds, els missatgers de Crist, de la seva misericòrdia.

L'omnipotència de la misericòrdia de Déu es mostra en la feblesa dels missioners. Ells no porten res més que les seves vides ofertes al servei de l'evangeli. Són homes i dones, sa-

cerdots, religiosos, laics, que viuen l'enviament de l'Església que acull la crida del Senyor: *Aneu a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant (Mt 28,19)*. El seu enviament és fet per l'Església i la seva tasca missionera és, doncs, plenament eclesial. L'Església que els envia no pot oblidar-los en la missió encomanada. Tots nosaltres ens hem de sentir compromesos amb els missioners d'arreu del món, molts d'ells, fills de la nostra diòcesi. Per això la jornada del DOMUND és per a fer-nos present el nostre compromís de donar suport a les missions catòliques amb la nostra ofrena econòmica, la nostra pregària i el nostre sacrifici i dolor oferts pel fruit de l'obra de la missió arreu del món.

En l'Any de la Vida Consagrada ens cal tenir presents molt especialment els missioners religiosos. Francesc, papa, en el missatge per al DOMUND ens recorda que «en el manament de Jesús "aneu" són presents els escenaris i els desafiaments sempre nous de la missió evangelitzadora de l'Església. En ella tots són cridats a anunciar l'Evangeli per mitjà del testimoni de la vida; i de manera especial es demana als consagrats que escoltin la veu de l'Esperit, que els crida a anar a les perifèries de la missió, entre les persones a les quals encara no ha arribat l'Evangeli.»

